

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande
 № 9/1953 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående kostnaderna för folkskolväsendet i landskapet Åland.

№ 9/1953.

Till den del det nu föreliggande förslaget från landskapsstyrelsen avviker från den av landstinget den 3.12.1952 antagna landskapslagen, vilken av Republikens President förordnats att förfalla, har utskottet intet att erinra. Det föreslagna systemet att löner etc. skola utgå enligt enahanda grunder och till samma belopp som för motsvarande funktionärer bestämts i rikets lagstiftning, finner utskottet vara en lyckad lösning. Det i remissdebatten gjorda förslaget att i lagen ytterligare skulle stadgas att ifrågavarande löner skulle "fastställas av landskapsstyrelsen genom förordning i överensstämmelse med motsvarande avlöning i riket" kan utskottet däremot icke understöda, Redan det att i en förordning "fastställa" redan i lag fastställda löner gör förslaget ohållbart, vartill kommer att utfärdandet av landskapsförordning alltid tager viss tid då också Ålandsdelegationens utlåtande måste inhämtas innan sådan förordning utfärdas.

För övrigt får man väl antaga att landskapsstyrelsen meddelar kommunerna om nu omnämnda ändringar i lönebestämmelserna därest landskapsstyrelsen finner att de ändrade bestämmelserna i riket icke beaktats av kommunerna.

Trots att landskapsstyrelsens lagförslag i övrigt står i överensstämmelse med den av landstinget antagna lagen som förfallit, och sistnämnda lag åter är av samma lydelse som lag- och ekonomiutskottet 1952 förordat, föreslår utskottet dock att ett förtydligande i § 19 göres. Detta har sin orsak däri att man på vissa håll anser att nuvarande lag, som i detta fall är lika som landskapsstyrelsens lagförslag, icke ger möjlighet för kommunen . att av elevens målsman fordra viss del av skjutskostnaderna i det fall att kommunen genom direktionen föranstalltat om skjutsningen. På grund härav har utskottet i § 19 omstiliserat första meningen. Däremot kan utskottet icke omfatta de under remissdebatten föreslagna ändringarna i § 19. Sålunda torde ett utelämnande av passusen "efter egen prövning" i mom. 1 icke göra stadgandet mera ändamålsenligt. Beträffande termen "glestbefolkad kommun" anser utskottet att denna term, som också användes i rikets lag, väl kan försvaras, då det i landskapslag kan anses gälla en jämförelse mellan olika åländska kommuner, varför vissa av dem väl kan betecknas såsom glestbefolkade.

Med hänvisning till det ovensagda föreslår utskottet,

att landstinget ville godkänna landskaps-

099

styrelsens framställning, dock sålunda at
nedannämnda lagrum erhåller följande lyde

§ 19 mom. 1.

Där det på grund av skolresornas längd eller besvärlighet finnes
nödvändigt att till skolan frambefordra eller i dess närhet inkvartera
yngre och svagare barn, tage kommun efter egen prövning del i häray
föranledda kostnader, och skola kostnaderna i övrigt erläggas av el
vens målsman, även i det fall att kommunen anordnat inkvarteringen
ler skjutsningen. Är resan till närmaste folkskola längre än fem ki
meter, bör kommunen deltaga i kostnaderna för barnets frambefordran
inkvartering utan avseende å dess ålder.

Mariehamn den 19 november 1953.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

V.L. Bertell.

Th. Eriksson.

Närvarande i utskottet: V.L. Bertell, ordförande, Albin Johansson
Nils Karlsson, Ferdi Sjöstrand och Georg Wideman.